

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általános katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:
 1 évre 2 kor., 1/2 évre 6 kor., 1/4 évre 3 kor.
 Egyes szám ára 10 fill.

Felölös szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Segéd-szerkesztő:
KETSKÉS ELEK.

Megjelenik kedden, csütörtökön és szombaton este.
 Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
 Egyes számok kaphatók: a dohányboltokban.

Tomboló parlament.

Tisza István grófnak teljes lehet az öröme. Megjelent az ő „erős“ keze, a melyet azonban méltán nevezték el „bolond“ kéznek. Összekeverte a parlament helyzetét úgy, hogy aligha akad egyharmad valaki, a ki ezt a gombolagot kitudja bogozni. Gyerek-korától megszokta a szerencsét, a mely akkor bőcséje mellé állott, a mikor megszületett s makacsul kísérte egész a miniszteri hársónyszékig. Megszokta, hogy ő parancsol, a körülötte levők pedig lesik az intő kezét. Mikor a mindenre kapható kormánypart tömegének élére állott, csupa alázatás, meghunyászkodó szolgálatot maga körül, a kiknek elég, ha kegyelmes uruk szemöldökének mozgását látják s hanyat-homlok rohannak a szolgálattételre. Hogy virágot, vagy jogot tipornak-e el a cipőjük sarkával, de hogy jutna eszükbe.

Ilyen emberek közremunkálásával akart a miniszterelnök vállalkozni a medvetáncoltató hivatására. Hogy ő láncot tart a kezében, melléje dobott ver s az ország törvényhozása taktus szerint ugrál hozzája. Ura akar lenni nemesak a maga akaratának, hanem a nemzetnek is. Elfelejteti, hogy a miniszterelnök a jognak és

törvénynek első szolgája a király után. Őt onnan küldötték felülről s nem a nemzet akaratából, s ő teljesíteni akar mindent, a mit felülről óhajtanak s nem azt, a mit a nemzet kíván. Ezért kell neki olyan parlament, a mely két nap alatt fölfal mindent, a mit ő neki elétálat?

Úgy látszik azonban, hogy darázs-fészekbe nyult s azok a darázsok erősebb fegyverekkel vannak fölfegyverkezve, mint ő. Régióta nem olvadt az ellenzék ily kompakt egésszé, mint Tisza István tüzelése alatt.

— Nem engedünk, mert nem engedhetünk.

Egy Apponyi Albert gróf, a ki a békeszeretetek, a megfontoltságok és az igazságérzetnek annyi nagy példáját nyújtotta eddig, arra a végeredményre jutott, hogy a magyar országgyűlésen ezután csak a nyers erők uralkodhatnak, oly állapotok jöttek létre, a melyek mindenkinek a lelkét csak szomorúsággal tölthetik el. Tehát a nyers erők az ezután tombolni. Az ellenzék mint egy test áll oda a régi házszabályok mellé, lesznek majd nemesak lármák, esufondároskodás, kiabálás, inzultusok, hanem pofozkodások és karhatalommal való kivezetetések is.

Majd meglátjuk, hogy meddig bírja

Tisza István gróf ezt a különös viaskodást. Lesz-e az „erős“ keznek hatalma ahhoz, hogy rendet és meglegedettséget is keltessen az országban.

Az eddigi példák azt igazolták, hogy hasztalan az erő, ha mögötte a jog és igazság nem uralkodik. Tisza Kálmán tizenöt esztendeig korlátlan urként rendelkezett a többséggel. De hatalmával párosította a ravasz furfangot és győzött vele mindaddig, míg a nemzet jogát meg nem támogatta. Akkor vihar támadt a nemzet közvéleményéből s elsöpörte őt a kormányzatszékből. Bánffy Dezső hatalmának teljén az erőszakkal akarta összeszaggatni az ellenállás gyökerét is. Elkergette a kisebbséget. Tisza minden időkre biztosítani akarja a kormánypart uralmát, harcot idézett fel ok nélkül s oly erős ellenzékkel talált maga körül, a melyre bizonyára nem számított. A honvédtüzérség és a két évi katonai szolgálat mézesmadzaga egy-két óra alatt elolvadt s most egy olyan ellenzékkel találja magát szemben, a mely szinte esküt tett rá, hogy nem fog engedelmessé válni, ha százszor törvény lesz is a Tisza javaslatából.

Meglátjuk majd, mire jut az „erős“ kéz. Vajjon nem „bolond“ kéz-e az?

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TANÁCSÁJA.

Boszorkányok.

Régen törvénybe iktatta már Kálmán király, hogy a boszorkányokról ne legyen szó, se beszéd, minek utána azok egyáltalában nem észisztálnak. De ha történetesen mégis egzisztálni találnának, akkor Ecsi Mihály ugye törődne velük, meg levén megint az szentül írva valahol, hogy a református embert azok jóvá nem teszik. Kerülik a háza tájékát, mint a labancbalka az ellenséget.

Már pedig Ecsi Mihály református volt, az öregapja is annak méltózatott már születni. Azért hát öreg skandalum számban kell venni, a miért egy boszorkány az eszébe annyira megveszetti, hogy egyszer éjszakánként idején Ecsi Mihály házába belebotlott.

Pedig hát belebotlott.

Ugy történt a dolog, hogy Ecsi Mihály egyszer mulatott.

Ritkán eset meg vele, de ha már megessett, akkor rangosokat szokott cselekedni: mindjárt behozta egy-egy fertályesztendei mulasztását. Elkezdte, s abba se hagyta, míg a felesége érte nem jött.

Kardos fehéreknék ismerte mindenki, hanem azért esse is volt mellette. Megmutatta avval, hogy Ecsi Mihályt mindig áldott állapotában traktálta legjobban szeretetteljes körültekintéssel. Ha minden asszony így tenne, biz' Isten kevesebbet rugnának ki a hámból azok a férfiak. Hiszen a legtöbb csak azért nem megy haza a kocsmából s annakokáért iszik oly rettentőket, mert virtust kell magukba szedniök, hogy otthon azután azokkal az áspis fajzatokkal, akarom mondani az asszonyokkal dicsőségesen szembe tudjanak szállani. Ecsirek soha se kellett ilyenkor a feleséggel hadakoznia: hiszen az olyan szerelmes volt vele, akár az anya tulajdon kis gyerekekével. Más talán gyakrabban megkívánta volna ezt a szerelmes traktálást, nem úgy Ecsi Mihály. Ő ilyenkor elszégyelte magát, érezte, hogy érdemtelen annak az anyának paradicsombeli jóságára s azért iziben fogadást is tett, hogy rem iszik többet — legalább egy fertályesztendeig.

Hanem most az utolsó mulatása alkalmával, manó tudja, mi lelta azt az asszonyt. Nem ment az ura után a kocsmába. Szegény Ecsi Mihály olyan esennen várta már, felszeme mindig az ajtón csüngött, hangos szava duhaj kedvében ellátogatott a harmadik szomszédába is, hanem azért maga-magának még se volt egy garasára

jókedve. A szíve táját olyan különös szorongás környékezte, miként ha öreg szemrehányás beszélt volna belőle. Isten látja lelkét, hazaszármazott volna szó nélkül, de mindjárt, csak az az asszony ne tenné meg azt a bolondot, hogy érte nem jön.

De hát így mit csináljon? Csak ivott — mulatott tovább.

Zsidó szerződött a kocsmába, egy közönséges házali zsidó. Kínálta a portékáját.

Képekkel utazott. A hogy kirakta őket az asztalra, hát Adámotól le egészen a mostani muszka császárig minden bibliai embernek a füstös masát meg lehetett ott találni.

Es Ecsi Mihálynak rettenetes kedve kerekedett, hogy ő biz megvesz egyet. Meg is vette a legöregebbiket.

A feleségének akart örömet csinálni.

Előbb félt hazamenni, de most hogy ezt a képet a hóna alatt szorongatta, most egyszerre olyan bátorság szállotta meg, mint a zsidókat, mikor Jerikó falat trombitaszóval ledöntötték. Ezek neki rontottak a városnak. Ecsi pedig megindult hazának.

Othon avval állított be:

— Hallod-e, Zsófi, hoztam neked valamit.

Hanem a Zsófi felesége szóra se méltatta. Első eset volt, hogy adta a haragost.

Papp Károly

selyem-műfestő és vegyészeti ruhatisztító

Székesfehérvárt

Városház-tér, 5. szám alatt

(Bejárat a Megyeház-utca felől.)

Mindenmü úri-, női-, gyermek- és egyenruhák, menyasszonyi kelengyék, függönyök, végárúk, valamint ágynemű-toll tisztítását elvállalom. — Gyász esetekben a legrövidebb idő alatti kiszolgálást ígerek. 2721 156-89

Mai lapunk 4 oldal.

00000677

UJDONSÁGOK.

— Zichy Nándor gróf születésnapja. Hetvenötödik életévét tölti be ma a magyar katolicizmus öszfűrtü veteránja, Zichy Nándor gróf. Lelkének nemessége, hitének sziklaszilárdsága, magyar hazájához, koronás királyához való nagy ragaszkodása oly példaszertű, a melyeknek mását a pátriárkákbán, az apostolokban találjuk. A minden jök osztogatója áldja őt meg még sok-sok évvel a magyar katolicizmus dicsőre és örömére!

— A szegény gyermekek öröme. Hatvan apró iskolás gyermek gyűlt ma d. u. össze a belvárosi léányiskola dísztermébe, hogy élvezze a jótékonyaság áldását s új ruhában áldja azoknak jóságát, a kik Istentől kapott javaikból szeretettel juttatnak a nélkülözést szenvedőknek. Az ünnepélynek különös fényt kölcsönözött az a körülmény, hogy Erzsébet főhercegnő szintén megtisztelte magas jelenlétével az ünnepélyt s vele együtt láttuk városunk előkelő hölgyeinek színterét. Az ünnepélyt Szögyény-Marich Julia ő méltósága nyitotta meg az ő megszokott ékes szövegeivel, jellemzően az ünnep jelentőségét, a nőgyelet örömeit, melyet jócselekedeteinek nyomán érez. A gyermekek szépen sikerült éneke után Kőszegi Mária mondott meghatározó szavakban köszönetet a Fenséges asszony megjelenéséért s a jötevők adományaiért. Majd Dieballa György iskolászeki elnök ékes szavakban a főhercegnőhöz fordult, a kinek közelgő névnapjával kapcsolatban tartották a mai ünnepélyt. Megköszönte a magas jelenlétét, és hálat mondott a jötevők nőgyeletnek jóságáért. Majd a gyermekekhez szólott és figyelmeztette őket, hogy jövedelmükkel, vallásosságukkal, hazájukhoz való ragaszkodásukkal hálálják meg a vett jókat. Végül a gyermekek elénekeltek a himnust, mely után a főhercegő cerclét tartott s többeket megszólított, hosszabb ideig beszélgetvén Szögyény Marich Juliával, Reé Istvánné pénztárosnővel és Dieballa György iskolászeki elnökkel, majd a gyermekek éljenzése közt hagyta el a szeretet hajlékát.

— Csillagkeresztes hölgy. Ő Felsége Van der Vensee Róza bárónét, Erzsébet Amália kir. főhercegnő udvarhölgyét csillagkeresztes hölgyggyé nevezte ki.

— Hölgyeink szentgyakorlata. P. Tomcsányi Lajos, a hölgyek-közkedvelt szónoka az idén is eljön városunkba, hogy a szokásos női szentgyakorlatok áldásaiban hölgyeinket részesítse. A szentgyakorlatra vonatkozólag, amely iránt máris nagy érdeklődés mutatkozik, a „Ferenc-József” nőnevelő intézet főnöknője a következő meghívót küldötte szét:

Főtisztelendő Tomcsányi Lajos, Jézusársasági atya, a „Ferenc-József” nőnevelő intézet nagytermében intelligens hölgyek részére három napi szentgyakorlatot fog tartani. A bevezető szent-beszéd f. hó 20-án délután 5 órakor lesz. A következő három napon pedig délelőtt 10 órakor és délután 5 órakor fognak a szent beszédek tartatni, melyekre az érdeklődőket tisztellel meghívja az intézeti főnöknő.

— Lelkészeigntatás. Miklós Géza ev. ref. lelkész e hó 27-én foglalja el állását. A beigtatás előtt díszközgyűlés lesz, melyen Tóth Károly polgárdi ev. ref. lelkész fog beszédet tartani, mely után Miklós Géza istentiszteletet tart. 1 órakor a Latzkovits-féle vendéglőben díszbeöltözés lesz, a melyre a városban is, Simon Sándor, vagy Lipcsey Lajos uraknál lehet aláíratkozni.

— Adventi mulatság. Közünkbe került egy báli meghívó, melyen a helybeli *patlakülvárosvasolvasókör* hívja meg a közönséget ez évi nov. hó 27-én, tehát *advent első vasárnapján* a Tobak utcai Horváth-féle vendéglőben tartandó *Katalinbátra*. Ha végignézzük a bálbizottság tisztviselőin és a rendezőség tagjain, azt látjuk, hogy elenyészőleg csekély kivétellel valamennyien katolikusok. Így tehát csak a naptár ligyelemben nem vétele lehetett oka a mulatság tartódőre való kitűzésének. *Katholikus ember nem rendez mulatságot az egyház által tiltott időben.* Reméljük, hogy e jóakaratu figyelmeztetésünk visszhangra talál a kör vezetőségénél — és másutt is.

— Katonák. Panasz van a katonákra. Nem is egy, hanem megleiben kettő. Az egyiket egy hadnagy ellen, a másikat egy közlegény ellen emelik. Demeter Kálmán 69-ik gyalogezredbeli hadnagy ur megfellelőkézve arról, hogy a katonaság az ország védelmére van hivtva és nem keserűséget szerezni annak, Varga István abai legényre, a ki mint póttartalékos szolgálja a császárt, valami csekélységért kivont karddal rohant rá és vállán 7 cm. hosszú és 3 cm. mély sebet ejtett. A szegény katonát, minthogy odakünn rendes körülmények szerint nem szoktak

baleseteket előidézni, az ezredorvos csak itthon vehette gyógykezelés alá. Addig persze patakzott szegénynek a vére, mert hát a hadnagy urnak tetszett haragudni.

A másikat már közlegény ellen emelik. A tegnap melegeben elterjedt vész hírek szerint majdnem egy előkelő uriember élete bánta meg a baka ur garázdaságát, sőt majdnem nemzetközibonyodalom is származott belőle. László Mihály, 69. ezredbeli közlegény és László Sándor végzettségi vitéz többek társaságában a Budai-utca belváros felé tartott. E közben találkozott Rati Józseffel és Fleischer Lajossal, kik közül az utóbbit — a mint bennünket értesítenek — nagykövetségi állásra készül. — A vitéz katonák s a velük levő hölgyek természetesen egy félvilágrt sem lettek volna hajlandók a járda szélességéből engedni, a mit a két uriember — a hóba szorítván — nem hagyott ezó nélkül. A hadi vitézség a béke idején és borközi állapotban a forrponon állván, a vitézek lecsatolták oldalgyveretüket és a cibilekre támadtak, a kik csak gyorsított lépésekben voltak képesek a utjukból kitérni. Fleischer Lajos és Rati József egyenesen a kaszárnyába mentek, mivel azonban ott nem kaptak biztárvédelmet, a városházára siettek, a honnan két hajdu iramodott a rőnd oltalmára. Az öregebbik katonát elcsipték, a másik, László Mihály pedig az épülő Arpadfürdőnél rejtőzködött el s mivel rajtaütöttek, s oldalgyveret elvetett, kalap és bajonett nélkül futásnak eredt a Széchenyi-utca irányában. A hideg idő — úgy látszik nemcsak nekünk cibileknek kellemetlen, hanem a katoná mondur tulajdonosainak is. Ebben a véleményben lettelek László Mihály is, mert fedetlen fővel szaladva, minden áron kalapot akart szerezni. Dr. Say Viktor városunk népszerű fiatal ügyvédje éppen a Széchenyi-utcáról a belváros felé tartott, mikor az örülten rohanó embert, majd kiabáló üldözőt látta. László mellette szaladván feléje kapott s úgy látszik — a kalapját akarta letkapni. Say dr. egy pillanat alatt észrevéven a gyanus mozdulatot vasótkéivel hirtelenében akkorát ütött az atyafi álla alá, hogy az hamarjában ragyogni látta az ég összes csillagait a göncöl-szekértől a flastyukig s megtántorodván, de az ütést egy szóval sem köszönve meg — rohant tovább. A Matusek-féle vendéglőnél Vig Lajos kőműves akart az üldözött baka utjába állani, de nem rendelkezvén oly acélkarokkal, mint az előbbi támadás elhárítója a rövidébbet húzta, mert László a kezében levő bajonettartóval úgy vágta szemén, hogy Arokay dr. segélye rögtön szükségesnek látszott.

Csakhogy Écsi Mihály nem hagyta annyiba :
 — Asszony, ha mondom — kezdte megint hévvel — meg ne haragudjál, hiszen gondoltam én rád. Ihol nézd ezt a képet, ezt fölakasztjuk az ágyad fölé.
 — Akasztod ám, mindjárt megmondom, mit — fakadt ki az asszony haraggal — viszed vissza egyszerre, honnan hoztad?
 — No ne bolondulj, Zsófi, hát miért vinném?
 — Miért-e? hát annyira megittal már az eszedet, hogy azt se tudod, miért nem kell becsületes református embernek kép?
 — Mert igen is hogy tudom... izé... no — gagyogta Écsi uram — igenis hogy kell minekúnt ez a kép. Csak nézd meg egyszer, tudom, megszereted.
 Evvel odatartotta a feleségének s tovább beszélt:
 — Lásd, ennek az embernek Sobestýn a neve. Semmit, de éppen hogy semmit se vétett s azok a gazemberek mégis agyonnyilazták, hogy az istennyila verjen belejök — tört ki Écsiből a méltatlankodás. — Aztán, te asszony, te még az ilyen se tudnád megszajálni? Utóvégre még velem is mártíromságot szenvedtél. Hiszen ha máskor is így bánsz velem, a hogy ma keserítesz,

hát gazember legyek, ha nem jutok én is mártíromságra.
 Az asszony, bármí haragos volt, fölkapogott erre a természetes okosodásra. Meg akarta mosni — először életében — megmosni, de alaposan s lám az ármanys ki tudja játszani! Mit tegyen? Azt mondta neki:
 — Eredj, Mihály, ha mondom, veled ma nem lehet okosan beszélni.
 — Mert igenis hogy lehet — replikázott Écsi.
 — Főlöntöttél a garatra.
 — No abban az egyszer mégis igazad van. Zsófi; de hát nekem is igazságomnak kell lenni, — igazságod van, részeg vagy.
 — Igenis, mert borban az igazság.
 — Eredj aludni! — nevetett föl megint az asszony szívhöz szóló kacagással.
 — Megyek, de azt a képet előbb fölakaszd. Látni akarom, hogy miként illik az ágyad fölé. Ugyis van ott éppen szeg.
 Az asszony belátta, hogy legjobb lesz engedni; fogta hát azt a képet és fölakasztotta.
 Écsi Mihály tökéletesen ki volt elégtve. Nem teletts bele fertályóra s már elnyugodott az Urban.
 Másnap reggel három óra folyást költögették ágyában a rezgő napsugarak, míg Écsi uram jónak

találta pilláit fölvetni. Hanem a hogyan fölvetette, azonképpen be is hunyta öket megujra.
 Kissé gondolkodni akart, ha vajjon csak-gyan ébren van-e? vagy tán még mindig álmodik? Mert ha valóságos megébredett volna, akkor az ő házában az éjszaka valami történt volna.
 Hiszen tessék csak elképzelní, hogy fölütötte az imént nehéz pilláit, hát a szemévilága elsőben is csutorán akadt meg. Pedig az ő házában ily szerszám egyáltalában nem egzisztál. Nem szokott othon inni soha. Akasszák föl, ha ő emlékszik rá, hogy neki valaha csak lett is volna csutorája.
 Écsi uram két öklével biztatja a szemét, megdörgüli alaposan, hogy valósággal lásson; azután megujra fölne. Hanem hát hasztalan, az a csutura megint szemébe ötlök. Ott függ a falon, ott a feleségő ágya fölött azon a szegen, melyikre tegnap azt a képet akasztotta.
 És a kép az nincs sehöl.
 No ilyet se evelt még teljes életében.
 — Asszony! hallo-d-e asszony? — kiáltott Écsi Mihály mindjárt torkaszakadtából.
 Az asszony befutott. Künn volt a konyhán.
 — Mi baj? — kérdezte kíváncsisággal.
 — Hát ez meg már mi? — kezdte Écsi a csutorára mutatva s minden szót megnyomva.

Szlanynka Ferenc
 férfniszabó
 Székesfehérvárott, Szent-Imre-utca I. szám.

Ajánlom dúsan felszerelt raktáromat a legfinomabb ösi és téli angol és hazai szövetekből. Vállalkozom mindennemű úri-, egyen- és papi-ruhák legutjánosabb ár melletti, korrekt és gyors elkészítésére. — Vidékre próba nélkül.

Sirolin

A legkiválóbb tanárok és orvosoktól mint hathatós szer: **tüdőbetegségeknel, légzőszervek hurutos bajainál, gyümint idült bronchitist, számarhurut és különösen lábbadozóknál influenza után** ajánlatk.

Emeli az **étvágyat** és a **testsúlyt**, eltávolítja a **köhögést** és a **köpetet** és megszünteti az **éjjeli izzadást**. Kellemes szaga és jó íze miatt a **gyermeknek is szeretik**. A gyógyszerárakban üvegenként **4 koronáért** kapható. — **Figyeljünk, hogy minden üveg alatti céggel legyen ellátva:**

F. Hoffmann-La Roche & Co. vegyészeti gyár Basel (Svájc.) 52—19

Tegnap reggel futótüzként terjedt szét városunkban a hír mely szerint dr. Sayt az éjjel veszedelmesen megbetegítették, sőt: sokan közeli haláláról is beszéltek. A részvét persze általános volt s a népszerű ügyvéd előzőtája egész délelőtti tele volt barátainak és nagyszámu klienseinek seregével, a kik a „beteg” hogyléte után tudakozódtak, de az örökifjú ügyvéd mosolygó arcát látva, egész szívvel gratuláltak neki, mint a ki ily rövidesen és könnyű szerrel érkezett vissza a hideg halál révpartjáról. Ma este pedig — a mint halljuk — a katolikus körben fogják Sayt drt ünnepelni szerencsés megmenekülése alkalmából.

— **A 48-as honvédeknek.** Tek Balog Ferenc tsvéki bíró ur 1848-49-ik öreg honvéd bajtársaim részére egy zacskó szivarvejt volt szives ajánlkozni, fogadja ezért bajtársaim nevében hálás köszönetemet. *Gánóczy* Flóris egyleti elnök.

— **Iparhatósági megbízottak választása.** Fejérmegye központi főszolgabírája és Székesfehérvár szab. kir. város rendőrfőkapitánya mint I-ső foku iparhatóságok részére az iparhatósági megbízottak az 1884. évi XVII. tc. 172. §-a alapján évenként újból választandók. Ezen választáshoz a kereskedők és iparosok névjajstromai a kereskedelemügyi m. kir. miniszter körrendelete értelmében összeállítván, választásra és megválasztásra jogosultak névjegyzékét leintunte ezen kétrendbeli lajstrom f. é. november 15-től 23-ig bezárólag a városház nagytermében a hivatalos órák alatt közszemlélre kitéve betekinthetők. Felhívának az érdekeltek, hogy ezen névjajstromok ellen netáni felszólánslásaikat f. évi november hó 25-ig a főkapitány mint I. foku iparhatóság hivatalában betervezteni el ne mulasszák, mivel ezen névjajstromok alapján fogják az iparhatósági megbízottakat a jövő 1905-ik évre megválasztani.

— **A legujabb szocialista mártír.** Szentes István, aki — mint a hírhedt Szentes-nővérek atyja — elévülhetlen érdemeket (?) szerzett a közérkölciség megjavítása (!) terén, újabban a szocialdemokracia apostolává szegődött. Tegnapelőtt reg-

— Jaj! galambom — fakadt ki a felesége — az éjszaka történt valami.
— Történt-e? Hát mi történt?
— Boszorkányok jártak a házban, valóságos boszorkányok.

Ecsi uram erre a szóra, a mint volt, kiugrott az ágyból. A szeme világa majd az asszonyra, majd meg a csutorára veszett. Csak Isten őrizte, hogy a foga is vacogni nem kezdett bele.

A felesége elbeszélte neki, hogyan történt a dolog.

— Hát én javában alszom — mondta fontoskodó ábrázattal — mikor egyszer csak huzni kezdi valaki a kontyomat. Kelmedre gondoltam s hogy szómmal ne vétsek, már egy haragos szitok volt a számban, mert hát tegnap alaposan kiközkentem a barázdából. Hanem az a szitok a torokomra forradt, hogy fölnéztem. Egy vén asszony állott az ágyam mellett, rettenetes vén szípirtyó, az fogta a hajamat. Föl akartam kiáltani, hanem az a boszorkány lekötötte a nyelvemet s legnagyobb rémületem beszélni kezdett:

— Hallod-e te Ecsi Zsófi — szólt rikácsoló hangon — azért jöttem, mert a javadat akarom. Az urad rossz híret költi magamagának az egész vármegyében s annak egyedül te vagy az oka: miért eresztet a korcsmába. Ígyék itthon. Hoztam nektegy

gel egy kis szivarcsótvó bevétele után, az épülő Árpád-fürdőnél egy köhalmazról magasan szárnyaló szonoklatot tartott a világpoltikáról. A rendőrségnek ez az önzelen tett annyira megtetszett, hogy ez apostolt meghívta magához egy kis barátságos „szmezszeré.”

— **Rangkorság.** (Levél.) Tekintetes Szerkzsztőség! Azt hiszem nem lesz Önök előtt érdektelen ha a rangkorságnak egy olyan példáját mondom el, amelyet nem mindennap tapasztal az ember. A napokban fát vágtam. Egy elég jóképű ember jött a favágásra vállalkozni. Többemagával, a faival hamar elbántak a fél ól fával. Mikor kifiztettem őket, az öreg a zsebébe nyult, s a következő szavak kíséretében egy névjegyet nyújtott át:

— Tekintetes uram! Ne tesszen gondolni, hogy mi, kisemberek elmaradunk a világtól, s nem tuggyuk a tisztességre, mer igenis mink is adunk a magunk tekintéjre. Azér én sohase mulasztom el, hogy, ahun fát vágok, névjegyet is agygyak. Legalább a tekintetes ur tuggyá, ki vagyok. A névjegy így fest:

Rukk Mihály
favágó és költözködő

Székesfehérvár,
Börgyár-dűlő-9. ház.

Mikor elolvastam, rögtön eszembe jutott, hogy egy Rukk-nevű favágó Árókay doktornál valami miskulanciát követett el. Meg is kérdeztem: — Hat aztán maga az a Rukk Mihály, aki az Árókay orvos urnál azokat a bizonyos huszfillereseket cselelte?

— Az öreg eivörösödött, pár szót hebegett, de alig tudott valamit menséjére felhozni.

— No lássa, mily jó, hogy maga úgy tudja a tisztességet és névjegyeket osztogat. Hát csak menjen ezental is az Árókay urhoz fát vágni, bizonyára olyan örömmel fogadja az is, mint én. Hanem azóta a névjegyves Favágót nem látam! Tisztelőjük: R. G.

csutorát abba tölthet mindennap. De jaj neked Zsófi, jaj lesz az uradnak, jaj ennek az egész háznak, ha az az Ecsi Mihály megújra korcsmazni kezd.

— Abbahagyta a beszédét. Ráfujt arra a képre, mit tegnap a korcsmából hoztál s az izben csutorává változott. Azután eltűnt.

— A fogam vacogott. Három óra is belelelt, mire megint el tudtam aludni. Rettenetes komisz éjszakám volt. Gonosz álmok kinoztak. Csupa boszorkányt láttam.

Ecsi Mihálynak minden hajszála égnek meredt, hogy ezt az elbeszélést hallotta. Olyan szent kíváncsisággal és borzadalommal tekintett arra a boszorkány-szerzetre csutorára, akárcsak az öreg apja szelleme kísértene azon a szegen.

Hanem Ecsinébe, úgy látszik, több vírus szorult. A kardos menyecske nem tartott annyira attól a kotyogó fajószágtól. Szépen utána nyult, levette s odatartotta az ő szerelmes férjének.

— Ihol! hát ni — mondta mosolyogva — ne félj tőle, Mihály, nem harag.

De bizony Mihály még most is szabódott, hogy ő annak az elátkozott portékának az oldalait tulajdon két kezével megtárogassa. Nem ment el a hája. Elég istenkísértés, hogy az asszony fogja.

(Folyt. köv.)

— **Gyülesek.** E hó 18-án d. u. fél 5 órakor a szünügyi bizottságnak a Vörösmarty-kör, 20-án d. e. 11 órakor a zenekedvelők egyesületének, 27-én d. e. 11 órakor a felsővársi ovoda egyesületnek, 28-án Székesfehérvár tvhatósági bizottságának közgyűlése lesz.

— **Drágább lesz a malacpecsenye.** A napokban mind több és több pecsenye-malac került a piacra, és — mint gazdaasszonyaink mondják — elég olcsón adták. Ez az olcsóság az egyik magyarázata annak, hogy nagybó mennyiségben szállították Bpestre, Bécsbe, Berlinben a vonaton. Most a malacok meg fognak drágulni, mert a vasutnál — a törvényre hivatkozva — nem akarnak egyetlen malacot sem felvenni, amelyről járlat-levelet nem mutatnak fel a feladók. Úgy áll a dolog, hogy tulajdonképp a helybeli gazdák helyben elfogyasztott pecsenyemalacairól nem kell járlat-levelet kiállítani, ámdé nagybó mennyiségben a vidékről behozottak kerülnek eladásra. A rendőrség a fent említettek miatt most már kénytelen lesz az eladókat a járlat-levél beszerzésére szorítani, s ekként azok erre is kénytelenek költeni. Főként azért mondjuk el mindezeket, nehogy az eladók valami méssével indokolják, ha most már horribilis árakat kérnek a malacokért. A járlatlevél ugyanis kiállítással és bélyeggel együtt 14 fillérbe kerül, tehát a pecsenye-malac árának emelése csak 14—20 fillérg indokolt.

— **A városi színházban szombaton a „Hajduk hadnagyát” (ujdonság) adja a színtársulat.**

— **Sebes hajtás.** A lovak örült hajtásának — ha valahol — Fehérvárott lehet ríktó példáit találni. Persze nem egyszer szomorú következményekkel is jár ez az örült mulatság, a mint a következő példa is igazolja. Tőke István Zámoly-nica 13. sz. alatti lakos ész nélkül hajszolta görhes lovait az Erzsébet-liget mellett uton. Kaposi Ferenc mohai molnár nem tudván erővel idejében kitérni, Tőke kocsiának rudja oly előre szaladt Kaposi egyik lovának szügyébe, hogy a szerencsétlen pára rövid pár percnyi kinlódás után elpusztult. Még szerencse, hogy nagyobb baj nem történt ebből az összeütkezésből. A rendőrség vizsgálat tárgyává tette a dolgot s Tőke keserűen fog visszaemlékezni arra az elvesztett tőkére, a melyet Kaposinak kellend majd fizetnie.

— **Lopás.** Kristián-Szabó Sándor és Varga István kőmives helybeli lakosok kilátogattak a Ráchegre cserkészni. Kis Istvánné préházából elemeltek egy zsák vöröslisztet, a melyet aztán elittak Reichert Péter korcsmajában. 'U jól esvén az ital, folytatták a mulatást egyebütt, míg reggel felé le nem fülették őket.

— **Rövid hírek.** *Megszaladt vitézek.* Rapai, Csepí és Császár Ferenc a Széchenyi-utcai vasuti átjárónál ifj. Linc István nevű haragosukat ép a legjavában páholták, mikor a rendőrrjárat odaérkezett. Persze a vitéz legények erre megszaladtak.

Piaci árak: Buza 19.40—19.60, rozs 14.40—14.50, árpa 13.60—14, zab 13.60—14, új tengeri 14.20.

Német társalgásra, zongora- és kézimunkaoktatásra ajánkodik e téren gyakorlattal bíró uriaasszony. (Cim megtudható a szerkesztőségben.)

* * * * *

Legelegánsabb cipők

készülnek Csúcs István kiténő hírnevű cipész műhelyében. Pompás választékok tartok mindennemű lábbeliekből, melyeknek kiténő minőségeért felelősséget vállalok. Leghíresebb angol cipőkrémek és cipőfénymazak. **Raktár Székesfehérvár, Nádor-utca (Eisenbart óras mellett.)** 52—30

2720

* * * * *

— **Egy lóvész története.** Az egyik nap. Mórion éktelen lármát csaptak a legények. Ez még nem lett volna baj, de emellett gyönyörű kis verekedést is rendeztek. Amde mikor a rendőrök közeledének híret vették, úgy eltűntek, mint a kámför. Egy közülük mégis kézre került. A rendőber örei szépen karjánál fogták az ípszt, de az annyira kapálódzott, hogy csak nagy ügyvelbajjal tudták a község háza felé hurcolni. Mikor a delikvens sehogy sem tudott szabadulni, egy hatalmasat kiáltott: „Segítség!” Segélykiáltására Andra János törtétt oda, revolvert rántott elő, és Bugyás János rendőrré lőtt. A golyó a mentét átlukasztotta, de a vastag kardkötőben fennakadt. A legény a lövés után elszaladt. Nem tudták napokig elfogni. Tegnapelőtt azonban önként jelentkezett a móri járásbírósnál.

— **Irtózatások** gyakran a következmények, ha esetleges betegségek behurcolásának idejekorán elejét nem vesszük, egy oly időben, midőn szinte minden második ember többé-kevésbé beteg s eltekintve a Dyphteritist, vörhenyt, Typhust stb.-től, a betegségek legborzasztóbbika a tüdővész óriási mérvet öltött. (A belügyminiszterium jelentése szerint 1902-ben Magyarországon 75145 egynél halt el tüdővészben). Ezért mindenki saját belátása szerint előbb meggyőződést szerezzen a „**Ragályos betegségek elleni ónműködő fertőtlenítő készületek**” célszerűségéről és aztán el ne mulassza az ügy a saját, mint drága hozzátartozóinak jól felfogott érdekében, lakó és hálószobában, irodában, műhelyben, raktárban, csiost stb.-ben alkalmazni. Helyiségekben, a hol sok ember fordul meg, szintugy a hol betegek vagy gyermekek vannak, semmiképp sem volna szabag hiányoznia. A készületek kicsi és csinos, a belőle kiáramló szag nem kellemetlen. Hogy a lakosság minden rétegének hozzáférhető legyen, mintadárak önköltségen — 1 korona 4 fillér előzetes bekiüldése ellenében frankó szállítatnak, egy és ugyanazon címre azonban csak egyszer külfömben ára darabonként 1 korona 50 fillér, előzetes bekiüldés mellett vagy utánvétellel. Damascena Ass., Marillavölgy.

Az Egyházmegyei Könyvnyomdában egy jó házból való fiu tanulónak felvétetik.

Bástya-utca 7. sz. házhely — Madaras kert — eladó. Tudakozódhatni Székesfehérvári Kereskedelmi Banknál.

Egy Wertheim-szekerény eladó. Hol? megmondja a kiadóhivatal.

Bor-eladás zárt palackban.

Uj bor	literje	28 kr.
Asztali bor	„	32 kr.
Rizling „	„	36 kr.
Vörös „	„	40 kr.

Németh Jánosnál, Simor-utca 37. sz.

Esküdszéki tárgyalások.

Utolsó nap. Nyomott koponyájú, bamba tekintetű, 23 éves legényke ül a vádlottak padján. A durva rabruha még esetlenebbé teszi mozdulatait. Hogy mi történi körülötte, nem tudja. Lehajtja a fejét, révedező tekintettel tekint körül, mintha az embereket vizsgálná, aztán mintha csak az esküdszéki terem ékítettényei érdekelnék. Majd a zsebkendőjébe temeti az arcát és keservesen sir. Nagy bűn nyomja a lelkét. Tiltott viszonyban élt egy asszonnyal, tehenes gazdájának a feleségével, a kinek biztatására okt. 2-án, a mikor szegődni mentek, a ladányi erdőben a férjet hátulról fejbe lötte, a mikor az összeesett, botjával fejbe verte, majd pedig, mert élet volt még benne, a bicskájával a nyakán halálos szurásokat ejtett. A gyilkost Huszár Lajosnak, áldozatát Lendvay Jánosnak, feleségét szül. Tóth Annának hívták. Mikor a szörnyű bűnt elkövette, s áldozatát sürű hárszittal betakargatta, folytatta viszonyát az asszonnyal tovább, mikor pedig annak elhideglését észrevette s látta, hogy az mással táncolt, rálőtt, de nem találta. Fölébredt benne a lelkiismeret

ret mardosó kigyója s öngyilkossá akart lenni, majd pedig jobbnak látta, hogy följelentse magát a törvényszéknél. Ezért ült tegnapelőtt a vádlottak padján. Mellette ül az asszony. Vézna, kicsiny, igénytelenek látszó teremtes, 32 éves már, a kiről mindenki azt hiszi, hogy inkább az élet gondjai, mint a test-lelket romboló szenvedélyek emésztették. A legény teljes beismerésben van, elmond mindent, úgy, a hogyan volt, az asszonnyal való ismeretségét, a tett részleteit, s hogy azért jelentette fel magát, mert inkább akar a büntetés után becsületes emberré válni. Az asszony, a ki egyéb baja mellett nagyot is hall, rikácsoló hangon kiabál. Tudni a gyilkosságról semmit nem akar, mindent a legényre tola. A tanak, köztük Mentler Jenő sárszentmihályi körorvos, a kinél az asszony még a büntett felfedezése előtt elmondta, hogy az urat alighanem agyonüölték a ladányi erdőben (a helyet s megjelölték), valamint a vele lakók szintén bizonyították, hogy az asszony bízta a gyilkost s így tudott férje erőszakos haláláról. Később maga is beismerte, hogy bízta Huszár — de csak tréfából.

Ez a tényállás, e fölött mondott ítéletet az esküdtörbíróság mely a következőképp alakult meg. Elnök: dr. Mader Ferenc; szavazó bírák: Madarassy István és Siposs Sándor; jegyző Seidel János; közvádó Hrabovszky Aurél; védők: a legényé dr. Schlammadinger Jenő, az asszonyé: dr. Steiner Jákó. Esküdtek: Nagy József, Pável István, báró Mandorff Géza, Dukasz Károly, Bárándy Albert, Paulovits Alajos, Hannig Imre, Vizi János, Szokolczay Lajos, Obermayer Imre, Kamocsa András, Szávics Zsigmond, pótesküdt: ifj. Csapó István. Az ügyész vádja rövid, lapidáris, hirtelen készült volt. Annal szebb a dr. Schlammadinger Jenőé, átlapos tudással, vaslogikával és igazi művészi érzéssel fölépített beszéd. Vádja az asszonyt érte, a ki a vad szenvedély hálójába keverve a nálánál sokkal fiatalabb legényt, uralkodott rajta s odahajította akaratát, a hova akarta s az buta öntudatlansággal engedelmessékedett neki. Kidomborítja a legény ösztinteségét, igazi bűnbánatát s így kéri az ítélet hozatalát. Dr. Steiner Jákót nehéz helyzet elé állította Schlammadinger Jenő beszéde, a ki az ő védecéit állította oda a büntény forrásául. Mást nem tehetett, mint az első védő beszédének szónoki szépségeit igyekezett lehámozni, hogy védecéit kevésbé büntőnek mutassa be. A verdikt azonban, melyet csak késő éjjeli órákban hoztak meg, dr. Schlammadinger Jenőnek adott igazat, s ennek alapján özv. Lendvay Jánosné mint a büntény értelmi szerzőjét életfogytiglani, bűntársát Huszár Lajost pedig 15 évi fegyházra ítélték. Huszár megnyugodott az ítéletben, Lendvayné pedig fellebbezett.

Kedden véget ért az őszi esküdtörbírósági ciklus, melynek népszerűségéről ékesen szóló bizonyítékaul szolgál az a körülmény, hogy az összes behívott esküdtek közül csak kettő akadt, a ki a jövő évben tartandó esküdszéki tárgyaláson is részt óhajt venni. A többi élt azzal a jogaival, hogy a jövő évre megszabadulhasson az esküdtörbírósággal járó teherrel.

IRODALOM.

A „Zenélő Magyarország” zongora és hegedű zeneműfolyóirat most megjelent XI. évfolyam 22 füzeté a következő szép zenemű újdonságokat közli: I. *Bancáj!* Nagy japán győzelmi induló Sattelmair Eugentől. II. Weisz Vilmos „Ne nyulj hozzám” — „Rühr mich nicht an” dalománca, magyar-német szöveggel. A közkezdvelt kotta folyóirat minden füzeté gazdag tartalommal jelenik meg — s hozza a legszámottevőbb, csakis nagy-sikerű zeneújdonságokat. Havonta hét 10—10 kóta-oldal tartalmazó füzet, negyedévben hat füzet előfizetési ára 3 korona, egyes füzet 60 fillér. Az eddig megjelent 278 füzetéről tartalom jegyzék ingyen és bérmentve! Most indult meg a legolcsóbb cimbalom havi füzet a „Cimbalom Oulton,” a legujabb nóták, dalok, kuplék és táncok gyűjteménye, szerkeszti Erdélyi Dezső. Egy-egy füzet ára 60 fillér. Havonta két füzet jelenik meg! Az eddig megjelent 12 füzet tartalom mutatóját levelező lapon tett rendelésre készséggel küldi: Klöckner Ede zeneműkiadóhivatala Budapest, VIII. József-körút 24. II.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában, Székesfehérvárott.

A Szent-István-Társulat Naptára 1905-re. A mikor a Szent-István-Társulat életbe léptette a pártoló tagsági intézményét, elhatározta, hogy tagületmennyit naptárt is fog adni. Ez a naptár 1905 re meg is jelent. Tetszetős, gazdag, terjedelmes; oktatja, szórakoztatja, fölvilágosítja és földeríti a magyar embert. Címképe maga is újszerű, emellett művészi. Díszítési motívumai Szent-István palástjának motívumaiból és képeiből vettek; a keretben pedig a szent Jobb körmenete. A naptár külön mellékleti főképe X. Pius pápának szinnyomatu arcképe. A hónapok keretrajza szintén egészen újak. Stb. stb. A változatos szépirodalmi közlemények Németh Gyula, Domonkos István, Szepessy László, Németh Gellért, Gerebenics Sándor és mások tollából valók. Kép egyáltalában sok van a naptárban, mind tiszta és érdekes. Ebben a tekintetben a naptár az eddigi népnaptárakat teljesen háttérbe szorítja. Meg vagyunk győződve, hogy csakhamar a keresztény családok legkedveltebb naptára lesz. Ara a könyvpiacon 80 fillér; de, mint említettük, a pártoló tagok tagületmennyit ingyen kapják. Megrendelhető a Szent-István-Társulat könyvkiadóhivatalában Budapesten, VIII. ker., Szentkirályi-u. 28. sz. A pártolótagok (2 koronáért) kapják ezenfelül az újszövevény szentírást, gyönyörű képekkel szép kötésben, egy kötet elbeszélést és egy gazdasági munkát. Meglegen ajánljuk, hogy mindenki lépjen be pártoló tagnak.

Bor eladás.

Sárszentmihályi gazdaságban gróf Zichy Jenő saját termékű hegyi fehér és vörös ó fajborok egy Hltren felüli mennyiségben a vevő hordóiba átféjtve eladók. — | — | — |

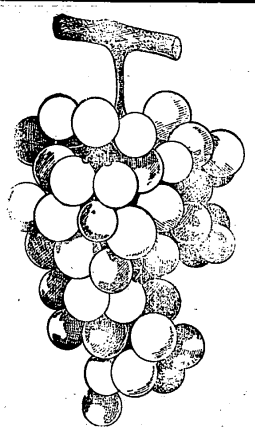
Tudakozódhatni:

gróf Zichy Rafael
gazdasági intézőségénél
Sárszentmihályi, Fejérmegye
Vasutállomás helyben Fejér-Zichyfalva.
Ügynökökkel nem tárgyalunk.

15-3

„Milleniumtelep” Nagyösz.

Legolcsóbb árak!

Legolcsóbb árak!

Szép és tartós szőlője

csak annak lesz, a ki ingyen kéri Magyarország legnagyobb szőlőiskolájának árjegyzékét, a mely szőlőiskola állami segéllyel és állami felügyelet mellett létesült.